

KOLLÉGIUM

Szakmai - módszertani, információs folyóirat

A tartalomból:

- ▶ „Kollégium“-i hétvége 4.old.
- ▶ Regionális konferencia 6.old.
- ▶ Ünnepek és harmónia 8.old.

XIX. évfolyam

2009.

9.

szám

Dózsa György Kollégium, Cegléd

„35 évesek lettünk...”

– a ceglédi Dózsa Kollégium ünnepe

A ceglédi Dózsa Kollégium 1974-ben nyitotta meg kapuit, alapítója a Pest Megyei Tanács volt. Később Cegléd Város Önkormányzatának fenntartásába kerültünk, 2006-tól ismét megyei fenntartásúak vagyunk.

Intézményünk, mint ahogy ez máshol is történik, számos átalakulást, fejlődést, könnyebb és nehezebb időszakot élt meg ez idő alatt. Változott férőhelyeink száma, felszereltségünk, dolgozói és vezetői létszámunk, változtak a bázis iskolák. Kezdetben 5 ceglédi középiskolából fogadtunk diákokat, ma már a sajátos nevelési igényű tanulók beintegrálását is felvállaltuk, sőt, ebben az évben ballagott az első általános iskolásunk is.

Nevünk – „Dózsa György Középiskolai Kollégium” – 2007-ben megváltozott: „Dózsa György Kollégium”. A sok-sok változás mellett megmaradtak azonban legfontosabb törekvéseink: barátságos légkör biztosítása minden bentlakónak, a tanuláshoz való nyugodt körülmények megteremtése, hasznos és tartalmas szabadidős és kulturális élet szervezése.

Az idei tanév különleges volt, mert a jubileum jegyében zajlottak rendezvényeink. Köszönettel tartozunk az Oktatásért Közalapítványnak, mert a jubileumi programok szervezésére és a szabadidős tevékenység fejlesztésére benyújtott pályázatunkat 1,5 millió forinttal támogatta. Ezáltal igazán emlékeztessé tehetjük kollégistáink számára ezt az évet.

A jubileumi programok közül kiemelkedett a tavaszi budapesti kirándulás, ahova 40 kollégistát sikerült elvinnünk, köztük sok hátrányos helyzetű tanulót,

akiknek meghatározó élmény marad ez a nap, valamint a 2009. április 23-án megrendezett kollégiumi Diáktalálkozó.

A kirándulás kapcsán voltunk a Budai Várban, megnéztük a budavári labirintust, a Magyar Nemzeti Galéria festmény - kincseit.

A Diáktalálkozót hosszú szervező munka előzte meg, több évre visszamenőleg válogattunk a meghívandó diákok közül, főleg a kollégisták és a csoportvezetők ajánlása alapján, természetesen figyelembe vettük a Diákönkormányzatban végzett munkájukat is. A jelenlegi kollégisták lelkesen készültek erre az alkalomra. A pályázat lehetőséget adott a méltó ünneplésre és előkészületekre: fotókiállítást állítottunk össze az elmúlt évek legemlékezetesebb pillanataiból, a kézműves szakkör tagjai is kiállítással kedveskedtek a vendégeknek, külön erre az alkalomra egy görög táncsal készülték a Diákönkormányzat lelkes táncos-lányai.

Az ünnepi műsor vidám és meghitt hangulatban telt el. Az igazgatónő- Dr. Endrődiné Hegedűs Ágota megnyitó beszéde után a jelenlegi kollégisták műsora, majd a volt kollégisták közötti zenés-táncos vidám vetélkedő következett. Bár hirdettünk győzteseket, ezen a napon mindenki nyert. Az ünnepi vacsorát és a DISCO-t követően sok-sok élménnyel gazdagodva, s reméljük, szép emlékekkel térhettek haza azok, akik elfogadták meghívásunkat.

A kiemelt programjainkon kívül a 2008/2009-es tanév szinte összes rendezvénye részesült a nagyvonalú támogatásból:

- bővítettük a kézműves szakkör eszkö-

zeit, így sokkal több ötletes, szebbnél-szebb alkotás kerülhetett ki a gyerekek ügyes kezei alól.

- gazdagodott a sport szakkör eszközlománya, ennek segítségével több versenyt tudtunk és tudunk a jövőben is rendezni.
- a pályázat segítségével valósítottuk meg a Kazinczy-év tiszteletére megrendezett kiállításunkat, valamint a helyesíró –és szövegértési versenyt is.
- szakmai nap keretében vendégünk volt Kurdics Mihály nyugalmazott rendőr alezredes, drog-prevenációs szakértő, oktató. A droggal, a megelőzéssel, a felismeréssel kapcsolatos legújabb tapasztalatokról kaphattak a tanárok tájékoztatást, majd jó hangulatú beszélgetés, tapasztalatcsere következett. Kiemelném, hogy az előadó úr már több mint 10 éve visszatérő vendég intézményünkben, előadásait mindig magas színvonalú szakmai felkészültség, a hallgató közönség (legyen az diák vagy tanár) maximális tisztelete jellemzi.
- A pályázat lehetőséget biztosított ahhoz, hogy két diák-önkormányzati képviselőt küldhessünk a nyári siófoki vezetőképző táborba, amit az Országos Kollégiumi Diákszövetség szervez minden évben.

A mindennapok szürkesége, gondjai mellett mindig felemelő érzés, ha ünnepelni tudunk, kedves és emlékeztető perceket ajándékozni tanítványainknak. A Diákönkormányzat nevében szeretném megköszönni a Közalapítványnak, az intézmény vezetőségének és kollégáimnak, hogy segítettek a megálmodott programok megvalósításában és lebonyolításában. Diák és felnőtt egy csapatot alkotott egy közös cél érdekében, „Boldog születésnapot ceglédi Dózsa Kollégium!”

*Sztankaninecz Beatrix
Diákönkormányzatot segítő tanár
Program-felelős*

Kollégium

Kiadja: Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség Felelős kiadó: Horváth István

Alapító főszerkesztő: dr. Benedek István Főszerkesztő: Benda János Felelős szerkesztő: Gulyás Béla

Rovatszerkesztők: Fuchsné Hattinger Zsuzsanna, Deák Erika, Pethes Zoltán.

Szerkesztőség címe: Körösy László Középiskolai Kollégium, 2500 Esztergom, Szent István tér 6. Tel./fax: 33/400-005

Terjesztés: Pethes Zoltán, Tel.: 30/9-376 - 042; Előfizethető: 1068 BUDAPEST, Városligeti fasor 10. Tel./fax: (1) 352-9601

E-mail: kollegium@kolszov.hu Web: www.kollszov.hu. Példányszám: 1500 Ára: 300 Ft

A gödöllői egyetemi kollégium történetéről

Fercsik Mihály szép, tartalmas, vaskos kötetben gyűjtötte össze és mutatja be a gödöllői Szent István Egyetem kollégiumának történetét „Az elmúlt évek nyomában...” címen, a Gödöllői Innovációs Központ Kft. kiadásában 2007-ben megjelent művében.

Fercsik Mihály, a könyv szerzője a Köszönet-ben kimondja, amit a vaskos kötet átlapozása alapján is sejtethünk, hogy „a könyv, amit a kedves olvasó a kezében tart sok ember munkájának az eredménye”. A közreműködők közül kiemelkedő szerepe volt Dr. Kocsis Mihály egyetemi tanárnak, rektornak, aki sokoldalúan segítette a könyv létrejöttét.

Dr. Kocsis Károly a terjedelmes, önálló tanulmányi szintű és terjedelmű előszóban méltatja a Ferencsik Mihály és a könyv alkotóinak érdemeit és elemzi az egyetem és a kollégium létrejöttének körülményeit a háború utáni hazai helyzetet, törekvéseket. Ezt írja „...az egyetem hallgatóinak példáján keresztül hiteles tükörkép ad a magyar társadalom és gazdaság, a politikai élet és az útkeresés sok-sok bizakodással és vívódással teli elmúlt hatvan esztendőjéről, a magyar egyetemi ifjúság érényeiről és gyengeségeiről, töretlen tenni akarásáról a vívódásairól, elért eredményeiről és kudarcairól”.

A holnap felé címet kapott befejező lapokon Molnár professzor a kollégium egykori lakója idézi fel a kollégiumba lépésének első benyomásait és töprengve, kicsit aggódva, de bizakodóan tekint a jövő felé. Nagy kár, hogy a szép és tartalmas kötetet, amelynek létrejöttéért sokat tett, már nem vehette kezébe.

Dr. Bujáki Károly, a kollégium igazgatója, aki a kötet létrehozásának szorgos részese a befejező részben lélekemelő vallomást tesz a tanulás, a nevelés ügye mellett. Megszívlelendő mindaz, amit „az élet legnagyobb öröme a tanulás” című befejező fejezetben leírt, de különösen figyelmet érdemel és a tanári-nevelői pálya elnyerésének mintegy a feltétele lehetne: „Csak az

vállalkozzon az ifjúság nevelésre, aki képes emlékezni saját gyerek és kamaszkorára, mert aki nem képes annak a tizennyolc évesnek a szemével látni, aki ő volt valaha, az teljesen alkalmatlan arra, hogy fiatalok között éljen, rájuk hasson”.

Fercsik Mihály tíz fejezetben tárgyalja a kollégium létrejöttének körülményeit, küzdelmekkel teli múltját, életét. Vissza a forrásokhoz címet kapott első részben vázlatosan áttekinti a hazai kollégiumi történetét több évszázados múltját, viszonylag részletesen foglalkozik a népi kollégiumok létrejöttével és dicsőséges rövid működésével. Kocsodótól a Kollégiumi cím elnyeréséig hosszú volt az út - a könyv egyik legizgalmasabb, a történelem viharait leginkább mutató terjedelmes része. Azt mutatja be, hogy az új társadalmi körülmények között hogyan próbálják megoldani az új kihívásokat, az új igényeket kielégíteni képes mezőgazdasági szakemberek képzésének feltételeit.

Ma már szinte elképzelhetetlenek azok a körülmények, amelyek között az 1940-es évek végén az új egyetemek megkezdték működésüket, amilyen módon éltek a fővárosba került vidéki fiatalok, közöttük az agrártudományi egyetem népi kollégistái az Áchim András Népi Kollégium lakói. A nehézségek ellenére az akkori agráregyetem hallgatóinak zöme, különösen a népi kollégisták, az összes nehézségek közben is boldogan éltek, mert fiatalok voltak és tanulhattak, készülhettek a jövő „megváltására”. A könyvben megítélésem szerint hibásan Tessedik Sándor népi kollégiumról is szó esik. Nos, ezzel a névvel sem az irodalomban, sem több egykori népi kollégistától tudakolva, ilyen nevű kollégium létezésével nem találkoztam, még Tessedik Sámuel néven sem. A könyvben előforduló más kisebb hibák az alapvető értékét nem érintik.

A kollégium évtizedei során a nagyon sok szép és kellemes emlék mellett a gödöllői kollégiumban is történhetek nem éppen dicső dolgok is, például a 198. oldalon említettek. Természetesen a ron-

gálások bármilyen okból és kik csinálták, elítélendők, de „vigasztalásul” vegyük elő a legismertebb és szépemlékű Eötvös Kollégium történetével foglalkozó könyveket - dokumentumot - bizony ott is előfordultak nemszeretem dolgok.

Úgy vélem, a kollégium kezdettől fogva fényesen betöltötte a legfontosabb szerepét, hogy a tanulás feltételeinek biztos materiális háttérrel nyújtott és a közösségi nevelésnek a teljes emberré válásnak műhelyeként tevékenykedett.

A könyv kiállítása; a keménytáblás kötés színes borítóval, a minőségi papíron a szép nyomás, a belső visszafogott ábrázolások, képek és egészében a minőségi kiállítás a közreműködők munkáját és az anyagi terheket vállalókat dicséri. Jó lenne, ha minden kollégium könyvtárában megtalálható lenne a kötet és a kollégiumok pedagógusai, diákjai gyakran kézbe vennék, forgatnák.

Befejezésül egy általános megjegyzés: Érthetetlen és elfogadhatatlan számomra, amit kollégiumi vezetők, pedagógusok tanácskozásain többször hallottam, hogy a városok vezetői nem érzik sajátjuknak, nem igazán támogatják a városukban működő kollégiumokat, mert hogy azokban zömmel nem a városban lakók gyerekei élnek, tanulnak. A hazai kollégiumok évszázados története bizonyítja, hogy a városok általában büszkék voltak a kollégiumaikra és azok működését sokoldalúan támogatták. Éppen a kollégiumok lakói vittek a települések hírére messze földre, a kollégium diákjainak kötődése gyakran nemcsak eszmei, de anyagi előnyt is hoztak különösen, ha hosszabb távlatokra tekintünk. Ezzel kapcsolatosan érdemes és tanulságos Dr. Molnár József egyetemi tanár és rektor idevonatkozó szavait idézni; „Az egyetem és a kollégium meghatározó erő Gödöllőn, hiszen az egyik legnagyobb foglalkoztató, s komoly gazdasági értékkel gazdagítja a települést, hogy az egyetemi ifjúság a városban él, vásárol, művelődik és szórakozik.” Lényegében, ha kisebb mértékben is, de a középiskolás kollégiumokra is érvényes a fenti megállapítás.

Egy „KOLLÉGIUM”-i hétvége Kalocsán

A konferencia megnyitása

2009. május 15-e és 17-e között a kalocsai Hunyadi János Kollégium szervezésében a Kollégiumi Szövetség támogatásával a Kollégiumi Újságírók Országos Konferenciája került megrendezésre.

A háromnapos konferencia keretén belül, a résztvevők (nevelők és diákok egyaránt) nagyon sok programon vehettek részt. A köszöntőt és megnyitót követően elsőként a nagykorúvá lett „Kollégium” című lap életútját ismerhették meg az érintettek, az alapítástól napjainkig, a 18 évi munkásság, az elmúlt időszak gondjai, problémái, sikerei és az örömei csokorba szedve. A téma kapcsán meg-, illetve felszólalt Ringhofer Ervin a Kollégiumi Szövetség alelnöke, Dr. Benedek István a „Kollégium” című lap alapítója, volt főszerkesztője, Dr. Simon István OM kollégiumi referense, Benda János a „Kollégium” című lap főszerkesztője.

Ezt követően beletekinthettünk az újságírás kulissza titkaiba, megismerkedhettünk a szakma rejtelmeivel és szépségeivel. A Kalocsai Néplap főszerkesztője: Csapai Lajos mutatta be - a témaválasztástól, az adatgyűjtéstől a szerkesztésen át a nyomtatásig – az újság keletkezését. Ezt megerősítve előadásokat hallgathattunk meg különböző újságokról: a városi ifjúsági laptól a kollégiumi kiadványokig egyaránt. Majd betekintést nyerhettünk egy városi kis, de

korszerű nyomda világába. A valóságban is bemutatták az újság készítést: a tördeléstől a nyomtatáson át a kész újság hajtogatásig. Továbbá megismer-

dr. Benedek István a lap szakmai fejlődéséről, jelentőségéről tart előadást

kedhettünk egy-két érdekes technikával: a különböző vágó, szélező, kerekítő gépektől a könyvkötő gépig.

A konferencia lehetőséget nyújtott a város és a kollégium megismerésére is. Házigazdánk Gulyás Béla kollégiumvezető úr és munkatársai szervezésében és segítségével megtekinthettük az érseki palotában lévő könyvtárat, a nagytemplomot és a város egyéb nevezetességeit. A kollégiumot pedig bejártuk a pincétől a padlásig. Megismerkedhettünk egy ki-

dr. Simon István az újság létrejöttéről tart előadást

csit a város és a kollégium történetével, betekintést kaptunk több évre visszamenőleg a mindennapokba, rálátást nyerhettünk a dolgozó hétköznapokra és láthattuk azt is, hogy mint ünnepelnek a „Hunyadisok”.

Az esti baráti találkozók, és tapasztalatcserék pedig örök emlékek maradnak számunkra, hisz Debrecentől – Székesfehérvárig, Egertől – Pécsig voltak nevelőtanárok és diákok Kalocsán a „Hunyadi János Kollégium”-ban. Igazán kötetlen formában oszthattuk meg egymással a mindennapok gondjait, problémáit, a problémák megoldására tett erőfeszítéseinket, de büszkeséggel mesélhettük egymásnak örömeinket, a különböző területen elért eredményeinket és sikereinket egyaránt.

Úgy gondolom igen hasznos három napot töltöttünk el Kalocsán. Ha nem is „váltottuk meg a világot”, de tettük a dolgunkat. Ha sikerült egy-két személyt megnyerni az újságírásnak, mások tájékoztatásának, ha elindul egy kollégiumi újság, ha bővül és erősödik a „KOLLÉGIUM” című lap tudósítói hálózata nem volt hiábavaló az egész. Büszkén vállalhatja minden résztvevő a jelmondatot: „nem szavak teszik vitézzé az embert, az írásairól ismerszik meg ki mit ér.”

Most pedig szeretnék köszönetet mondani minden szervezőnek, mert áldozatos munkájuk nélkül nem jött volna létre, és nem sikerült volna ilyen jól ez a „kalocsai három nap”, ez a konferencia.

*Petrovics József Pál
Érseki Szent József Kollégium, Eger*

Országos kitüntetést kapott kollégiumi tanárok 2008 - 2009 évben

Magyar Köztársasági Érdemkereszt

Deák Erika igazgató
(Aranypart Középiskolai Kollégium, Siófok)

Kis Árpád – díj

Balról: **Dr. Benedek István** igazgató (*Ady Endre Fővárosi Gyakorló Kollégium, Budapest*)
Dr. Hiller István oktatási és kulturális miniszter

Tessedik Sámuel díj

Balról:

Hegedüs Béláné ig. helyettes (*Hajnóczy József Kollégium, Pécs*)
Brahmi Iлона (*Városi Kollégium Szolnok*)
Dr. Hiller István oktatási és kulturális miniszter
dr. Endródiné Hegedüs Ágota igazgató
(*Dózsa Gy. Kollégium, Cegléd*)
Balogh Mária (*Káldor Miklós Kollégium, Budapest*)
Gáspár László igazgató (*Boglári Kollégium, Balatonboglár*)

Teleki Blanka – díj

Brahmi Iлона, Csirke József (*Városi Kollégium Szolnok*)

Gratulálunk a díjazottaknak!

Regionális kollégiumi konferencia Pécsen

A pécsi Hajnóczy József Kollégium az Oktatásért Közalapítvány KOLLOKA XIII pályázati támogatásával 2009. április 3-4-5-én *regionális kollégiumi szakmai konferenciát* szervezett a kollégium Türr István úti tagintézményében.

Korábban számtalan országos szinten szervezett kollégiumi szakmai konferencián, vettünk részt, ahol azt láthattuk, hogy a résztvevők köre szinte mindig ugyanaz. Tudtuk azonban, hogy a szakmai tapasztalatok cseréjére, az új információkra, a kollégák és a kollégiumok közötti párbeszédre nagyobb igényünk és szükségünk lenne.

Ezért gondoltunk arra, hogy a régió kollégiumpedagógusainak Pécsen szervezünk egy *mindenki számára elérhető, tartalmas programot*. A földrajzi távolság könnyen áthidalható, és a részvételi költség – az Oktatásért Közalapítvány támogatásnak köszönhetően – ugyancsak nem volt megfizethetetlen.

A szakmai párbeszéd megvalósulását szolgálta, hogy a szekciók vezetésére felkértünk a régióban és azon kívül működő kollégiumokban dolgozó szakértőket is.

Előzetes várakozásaink beigazolódtak: összességében mintegy 120 kollégium-pedagógust tudtunk vendégül látni a három nap alatt.

Megtisztelte rendezvényünket *Horváth István* úr, a Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség elnöke és a szervezet elnökségének tagjai közül *Szallár Csabáné, Nagy Kálmán és Ringhofer Ervin* is, ill. *Deák Erika*, aki nemcsak elnökségi tagként, hanem a szövetség somogyi elnökeként is részt vett a rendezvényen. *Petter Mária*, a Kollégiumi Szövetség Tolna megyei vezetője szekcióvezetői feladatot is vállalt.

Nagy örömünkre szolgált, hogy a régió kívülről is érkeztek vendégek: a Szegedi Városi Kollégium kis küldöttségét *Szebenyi Péter* igazgató úr vezette.

A konferencia résztvevőit Hegedűs Béláné, a Hajnóczy József Kollégium igaz-

gatóhelyettese, megyei KSZÉSZ elnök köszöntötte. A megnyitó beszédet Meixner András Pécs város alpolgármestere tartotta. Kiemelte, hogy ez a rendezvény is illeszkedik a PÉCS 2010 felvezető programjai közé. Ugyanakkor azt is elmondta, hogy még egy Pécs nagyságrendű városnak is sokszor nehézséget jelent az oktatási rendszer valamennyi elemének finanszírozása.

A megnyitón a rendező kollégium Hajnóczy-díjjal tüntette ki Deák Erikát és Petter Máriát, a tavalyi „Ki mit tud?” megyei szervezőit, valamint az országos „Ki mit tud?” koordinátorát, Ringhofer Ervint. Hajnóczy-díjban részesült Horváth István elnök úr is a kollégiumi mozgalomban végzett fáradhatatlan munkája elismeréseként.

A konferencián négy „nagyelőadás” hangzott el. Az elsőn Horváth István KSZÉSZ elnök beszélt a szervezet múltjáról, történetéről, sikereiről és kudarcairól, de részletesen elsősorban a jelen, és még inkább a jövő feladatairól szólt. A hallgatóság láthatóan átérezte azt, hogy ezek a tervek csak a szakma egészségének tevékeny és elkötelezett együttműködése révén válhatnak valóra.

A második előadást Nagy Kálmán igazgató úr (József Attila Kollégium, Székesfehérvár) tartotta a kompetenciafejlesztés és az Alapprogram összefüggéseiről. Az előadó szokásos lendületével, közvetlen stílusával gyorsan megnyerte közönségét, bár a téma aktualitása önmagában is felkelthette a résztvevők érdeklődését.

A harmadik előadó Dr. Hajduska Mariann pszichiáter volt. A magas szakmai színvonal és az ehhez párosuló előadói készség lenyűgözte a hallgatóságot. Nagy erénye volt az előadásnak, hogy a szakértő igyekezett az általános tapasztalatait kollégiumi környezetbe ágyazni, így még közelebb hozni a kollégiumpedagógiai gyakorlathoz. A kollégisták serdülőkori beilleszkedési nehézségeivel naponta találkozó pedagógusok ko-

moly muníciót kaptak e jelenségek hatékony kezeléséhez.

Negyedikként Turi Katalin igazgató asszony (Apáczai Nevelési és ÁMK, Pécs) beszélt a tehetséggondozás új irányairól, a tehetségpont-hálózat kialakulásáról és fejlesztésének, kiterjesztésének szükségességéről, a tehetséggondozás regionális vetületeiről. (Köszönjük, hogy az eredeti előadó betegsége miatt „beugróként” színvonalas előadást tartott.)

Az első nap szakmai programját lezáró Fórumon elsősorban jogi, különösen munkajogi problémák merültek fel, amelyeket a résztvevők előzetes kérdései alapján állítottunk össze. Dr. *Madarász Hedvig* (MKM vezető tanácsos) egy prezentációt is készített, amelyet teljes terjedelmében feltettünk a kiadványunkhoz mellékelte DVD-re.

A fórum hallgatósága és *Mezei József* moderátor (Hajnóczy Kollégium) igyekeztek „kényes kérdéseket” is feltenni, amelyekre a vezető tanácsos asszony mellett *Horváth Attila* úr, az Oktatási Hivatal Dél-dunántúli Igazgatóságának vezetője, valamint Horváth István és Nagy Kálmán igyekeztek választ adni. A válaszokból kiderült, hogy nagyon sok olyan sajátos probléma van a kollégiumi működésben, amelyekre nehéz általánosítható, mindenütt érvényes válaszokat adni. A fórum vendégei felajánlották, hogy ha a további kérdéseket hozzájuk eljuttatják, akkor igyekeznek a konkrét ügyekben konkrét válaszokat találni.

A konferencia mindvégig feszített ütemben zajlott, de volt lehetőség a lazításra is. Az első nap végén egy kulturális műsort tekinthettek meg a résztvevők. Először a Tornádó Táncsportegyesület fiataljai tartottak látványos tánccbemutatót, majd Nagy Bandó András szórakoztatta a közönséget. Az estét egy díszvacsora zárta, amelyen *Horváth Balázs* tagintézmény-vezető (Hajnóczy Kollégium) mondott pohárköszöntőt.

A konferencia résztvevői két nyilatkozatot is elfogadtak. A szervező Hajnóczy József Kollégium egy szándéknyilatkozatot terjesztett elő, amelyben a régió kollégiumainak további együttműködésére irányuló elképzeléseket fo-

galmazták meg. A másik nyilatkozat ötlete a konferencia során született: az elhangzott legfontosabb kérdésekben ajánlások születtek, amelyek eljutnak a fenntartókhoz, a KSZÉSZ ügyvivőihöz, valamint a nem önálló kollégiumok igazgatóihoz.

A konferencia – a visszajelzések alapján (melyek kiértékelése ugyancsak ebben a kiadványban olvasható) – siker-

res volt. A résztvevők egyöntetűen megfogalmazták, hogy az ilyen körben tartott szakmai konferenciákra a későbbiekben is szívesen eljönnének.

A Hajnóczy József Kollégium részéről természetesen megígérhetjük, hogy a regionális együttműködés érdekében máskor is szívesen szervezünk ilyen vagy hasonló programokat, és a jövőben is feladatot vállalunk abban, hogy a Dél-Dunántúl középiskolai kollégiumai kö-

zött szorosabb kapcsolat alakuljon ki. Ehhez az ugyancsak KolloKA XIII pályázat által támogatott, és kollégiumunk szakemberei által kidolgozott regionális honlap nyújt kiváló terepet (www.ddre-gio-koll.hu).

(A konferenciáról készült kiadványt – a megmaradt példányszám erejéig – kérsre megküldjük.)

*Dr. Barna Viktor, igazgató
Hajnóczy József Kollégium*

A KONFERENCIA ZÁRÓ NYILATKOZATA

1 A konferencia küldötteinek állásfoglalása alapján, Baranya- Tolna- Somogy megyék középiskolai kollégiumai régiós szakmai együttműködést kezdeményeznek a Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség megyei tagozatain keresztül. (Együttműködési szándékukat egy külön dokumentumban nyilvánították ki.) Erről a megszületett állásfoglalásról tájékoztatjuk megyénkint az intézmények fenntartóit (összevont igazgatású intézmények esetében az intézmény igazgatóját is), és kérjük, tegyék lehetővé, hogy ezeken a jövőben régiós szinten szervezett szakmai programokon az általuk fenntartott intézmények képviselthessék magukat.

2 A konferencia az alábbi állásfoglalást fogalmazta meg:

- A dél-dunántúli régió kollégiumai ismerik és vállalják azt a társadalmi küldetést, amely az intézménytípus felé a társadalom elvárásaként megfogalmazódik.
- Az érdekelt fenntartó hiánya máig nehezíti, veszélyezteti az „önálló kollégiumok” működését, fennmaradását. Emellett felvetjük a több középfokú oktatási intézmény tanulóit ellátó kollégiumok önálló intézménnyé szervezésének igényét.
- A nem önálló kollégiumok problémáival országos szakmai nap keretében foglalkozzon a KSZÉSZ.
- A sikeres pályázati tevékenység feltétele a pályázatírás feladataira való tudatos felkészülés (főként az EU-s pályázatok speciális követelményeire). Javasoljuk a KSZÉSZ-nek, hogy legyen a pályázatírásra felkészítés egy országos szakmai nap témája. Kérjük a KolloKA kuratóriumot, hogy a jövőben írjon ki több olyan pályázatot, amelyek anyagi lehetőséget teremthetnek a régiós együttműködés keretében szervezendő szakmai programok megvalósításához.
- Az agresszió és erőszak fokozódó jelenlétének eredményes megelőzéséhez és kezeléséhez indokolt lenne a kollégiumokban is önálló pszichológus álláshely törvényben garantált biztosítása. Javasoljuk, hogy a nem önálló intézményekben az iskolapszichológus munkaidejének egy részét a kollégiumban teljesítse.
- Javasoljuk a kollégiumoknak, hogy a helyi szabályok kialakításában hangsúlyosabban vegyék figyelembe a nagykorúakra vonatkozó jogszabályi előírásokat. Javasoljuk a nagykorú tanulók bevonását a szabályalkotás folyamatába.
- Kapjon nagyobb hangsúlyt a horizontális intézmény-, tagintézmény-közi kommunikáció. Ehhez javasoljuk, hogy a fenntartók biztosítsák a korszerű info-kommunikációs technikák alkalmazásának feltételeit.
- A fegyelmi eljárások szabályainak változásaira vonatkozó jogszabályokat a kollégiumok kísérjék figyelemmel, és azokat építsék be saját szabályozási dokumentumaikba és gyakorlatukba.
- Javasoljuk az Országos Kollégiumi Diákszövetségnek, hogy regionális szintű diáktalálkozókat is támogasson, amelyeken a diákönkormányzatok segítséget kaphatnak a tevékenységük hatékonyabbá tételéhez.
- Javasoljuk a kollégiumoknak, hogy minél nagyobb számban csatlakozzanak a tehetségpont-hálózathoz. Kérjük a tehetségpontokat koordináló szervezeteket, hogy nyújtsanak szakmai segítséget a tehetségponttá váláshoz.
- Javasoljuk a KSZÉSZ szakmai fejlesztési munkacsoportjának, hogy a kollégiumi neveltségi szintmérés standardizálásának kidolgozásához keressen megfelelő tudományos-szakértői háttérrel.

A konferencia résztvevői felhatalmazták a szervezőket, hogy a megfogalmazott ajánlásokat juttassák el az illetékes szervekhez és szervezetekhez.

Pécsett, 2009. április 4.

Ünnep és harmónia

2009. április 28-án, kedden elballagtak a kollégiumunkból a végzős diákjaink. Intézményünk egyik kiemelkedően fontos eseménye, ünnepe a ballagás, amely négyévnyi kollégiumi diákélet lezárását és összegzését jelentheti. Ez a múltó idő most a végzős tanulóknak nemcsak egy tanév befejezését, hanem a lorántffys diákéveik végét is jelenti. Véget ért az itt eltöltött négy esztendő, s most, ahogy visszaneznek, bizonyára csak egy pillanatnak tűnik ez a hosszú idő. Mikor elkezdtek itteni tanulmányaikat, hihetetlen messzeségben lebegett az az időpont, amikor kikerülnek majd innen, s most nehéz lehet elhinni, hogy vége. Mint minden itt végzett évfolyam, ők is itt hagyják jelenlétük nyomait, s rajtuk is jeleket hagynak a kollégiumi diákévek. Ez a kollégium különlegessége: közelebb kerülnek a diákok társaikhoz, mint az „egyszerűen” iskolába járók. Ez egy nagy család, mert itt együtt élnek, együtt örülnek és szomorkodnak. Ennek a közös életnek köszönhetően szülehetnek itt örök barátságok, életre szóló szerelmek. Azonban a lorántffys múltat, mint ahogy a jelent is, ápolni kell.

Ezt az ünnepet szeretnénk hagyományainknak megfelelően méltóan és egyszerűen folytatni. Megemlékezni az itt eltöltött évekről, a diákcsínyekről, amelyek azóta szép emlékekkel szelídültek. A végzős diákoktól egy zenés műsorral búcsúztunk. Az estét pedig közös szalonnasütéssel zártuk.

A bennünket körülvevő világgal való azonosulás, a világba történő beilleszkedés örömezzel jár, harmónia jön létre bennünk. A harmónia megvalósításának egyik eszköze az ünnep. Ez egy olyan különleges időszak, mikor a közösség a megszokottól eltérő módon viselkedik (ünnepi szokásokat hajt végre). A megszokott életritmus ilyenkor megváltozik, a napi munkahelyet ad az ünnepi cselekményeknek, melyek gyakran serkentő hatásúak (tánc, ének, stb.), ill. a közösséget érintő múlt események, szóbeli vagy imitatív felidézésével a közösség összetartozásának tudatát fokozzák. De mi is az ünnep jelentősége az egyén, jelen esetben a kollégista számára? „Minden ünnep a szabadidő egyik formája, vagyis életigenlés. Összhangba hozza az embert önmagával, az életnek értelmet és örömet ad. Minden egyes ünnep a kommunikáció formája és lehetősége. Támogatja a kapcsolatteremtést és megerősíti a már meglévő emberi kapcsolatokat, a barátságokat és a közösségeket...” Az ünnep tehát összhangba hoz

minket önmagunkkal. Harmóniát hoz létre az emberen belül, amely kisugárzik a többiekre is. Ebből is következik, hogy ünnepelni közösségben lehet. Társas lények vagyunk, szükségünk van arra, hogy gondolatainkat, élményeinket megosszuk másokkal. Az ilyen jellegű igényünk egy ünnep, esetünkben a kollégiumi ballagás, kapcsán erősebb. A ballagás tehát olyan közösségben lehetséges, ahol a diákok hasonlóképpen gondolkodnak az adott ünnep tartalmáról, hasonló érzelmeket élnek át, egy bizonyos szinten egységben vannak. Így a gimnáziumunkban a kollégiumi ballagás nem egy nagy tömeg ünnepe, hanem egy kisebb zárt közösségé, a kollégistáké. Például a karnevál is távolról nézve egy nagy tömeg ünnepe. Közelebről szemlélve azonban kitűnik, hogy a karneváli kavalkádban lehetőség van kisebb közösségek spontán szerveződésére.

Az ünnep különbözik a többi eseménytől, naptól. Az ünnepekhez társulnak az adott megkülönböztető jegyek, de ezek nem képezhetik az ünnep lényegét. Dénes Zoltán ezt így fogalmazta meg: „A zenét lekottázták, hogy érthetővé és reprodukálhatóvá váljon, azonban nem a kotta alkotja a zene lényegét. Aki az ünnepben annyit lát, hogy nem kell dolgozni, vagy azt, hogy ajándékot kapunk és adunk, az olyan tévedésben van, mint az a kottagyűjtő, aki a kottákat pusztán a papír minősége miatt, és nem a kottából elővarázsolható zene, vagy még inkább a zene segítségével előhívható érzelmek, gondolatok miatt gyűjti.”

A jelek (a szépen kiöltözött tanulók, a szebbnél szebb frizurák, a sok-sok virág, az ajándékok, a ballagók megvendéglése) nem helyettesíthetik a ballagást, csak utal arra, amit jelképez. Ezek a jelek arra szolgálnak, hogy emeljék az ünnep fényét, de nem tudják megvalósítani a ballagás lényegét. A ballagás jeleinek lényege: láthatóvá tenni a láthatatlant. A láthatatlan lényegét a látható dolgok, a jelek közvetítésével kell észrevehetővé tenni. Ily módon szükség van a ballagás megkülönböztető jegyeire, ezek segítségével tudunk ünnepelni.

A jelek (a szépen kiöltözött tanulók, a szebbnél szebb frizurák, a sok-sok virág, az ajándékok, a ballagók megvendéglése) nem helyettesíthetik a ballagást, csak utal arra, amit jelképez. Ezek a jelek arra szolgálnak, hogy emeljék az ünnep fényét, de nem tudják megvalósítani a ballagás lényegét. A ballagás jeleinek lényege: láthatóvá tenni a láthatatlant. A láthatatlan lényegét a látható dolgok, a jelek közvetítésével kell észrevehetővé tenni. Ily módon szükség van a ballagás megkülönböztető jegyeire, ezek segítségével tudunk ünnepelni.

A ballagás egyedi jelei mellett olyan apró dolgok is kellenek, melyek hangsúlyozzák az ünnep lényegét. Ilyenek a hétköznapok is, amelyekre az ünnep kontrasztjaként szintúgy szükség van. A hétköznapokon készülünk fel az ünnepekre, de nem lépnek az ünnep helyébe, ahogy a ballagás látható jelei sem képesek a láthatatlan megnyilvánulás helyettesítésére: Az elsősök, a másodikosok és a harmadikosok egy-egy vicces, esetleg érzelmes költeményt, szöveget írnak az általa választott negyedikesnek, amit majd az ünnepeken fel is olvasnak. A ballagást megelőző este pedig a kollégisták De-

recske utcáit járva a helybéliektől virágokat kérnek, amikkel aztán másnap a kollégiumot gyönyörűen feldíszítik. Ezek csupán külsőségek, a lényeg belülről fakad.

A szertartások az emberi élet minden területén jelen vannak. A hétköznapijainkat is az ünnepek osztják fel, „az ünnepek viszonyítási pontok az idő múlásában”. A ballagást az átmeneti rítusok közé sorolhatjuk. Általában elmondható, hogy az átmeneti rítusok egyik feladata a közösséget értesíteni a tagjaik helyzetében bekövetkezett változásokról. Ezen funkció eredményeként ezekben az eseményekben, cselekménysorokban különösen sok a közéleti elem. Egy részük naptári ünnepekhez kapcsolódik, más részük az emberi élet egyes fordulóival kapcsolatos. Az átmeneti rítusokra azért van szükség, hogy megkönnyítsék az egyéni életben beálló kríziseket, melyeket a változás idéz elő, a hirtelen átmenetet lassítsák s kész közösségi formákat, szerepeket bocsátanak az egyén rendelkezésére. Van Gennep meghatározása szerint három fő fázisuk van: az elválasztó rítusok az előbbi, elhagyandó állapotból kivélik az egyént, majd egy átmeneti, várakozó állapot következik be, s ezt követik a befogadó rítusok, melyek az új állapotba vezetnek.

Az elválasztás első fázisa az a képletes jelentőségű viselkedés, ami azt fejezi ki, hogy a negyedik kollégisták elmozdultak a kollégium társadalmi szerkezetben korábban elfoglalt állandó helyükről. A negyedik elbúcsúzik, pedig még itt lesz egy hónapot. Most őt ünneplik, érte állnak meg. Végignéznek rajta, és tudatják vele, hogy ez már az utolsó. Boldogan gondolnak vissza az együtt töltött időkre, a kirándulásokra, a szalonnasütésre, a főzésekre, és a délutáni szilenciumokra. Még beülhet a helyére a tanulóban, de tudni fogja, hogy többé így már nem.

A végzősök ilyenkor meg is köszönnek valamit, azoknak, akik rászánták életükből ezeket az éveket, vezették őket, ugyanakkor egy bizonyos szinten társak is lehettek. Akik most vele együtt ballagnak, csak máshogy. Őket nem ünneplik, pedig most mindenki elhagyja, nekik maradniuk kell, a nevelőtanároknak.

A közbülső szakaszban a rítus alanyainak nincsenek egyértelmű tulajdonságai; egy olyan kulturális térben mozognak, melyekkel nem azonosak a korábbi és jövőbeli állapotá-

nak jellemzői. A kollégiumi ballagást április 29-én a bolondballagás és este a szerenádj, 30-án, csütörtökön pedig len az iskolai ballagás következett. Most már a jelenlegi tizenegyedikesekre vár az az örömteli, mégis komoly és nehéz feladat, hogy eleget tegyenek ennek a szép hagyománynak és átvegyék a negyedikesektől a lobogót. A zászlóátvétel azt jelképezi, hogy most már a tizenegyedikesek állnak a végzősök helyére, ezután ők lesznek a nagyok az iskolában és a kollégiumban.

A harmadik periódusban, az újrakezdés vagy a beolvasztás fázisában az átmenet megvalósul. Lezárult egy korszak és valami új kezdődik. A rítus alanyai, a végzős kollégisták újra egy aránylag állandó állapotba kerülnek és ezáltal a többiekkel szemben világosan meghatározott jogokkal és kötelességekkel rendelkeznek. Ezek után az adott viselkedési és etikai normáknak megfelelően kell cselekedniük, melyek egy társadalmi pozíciókat tartalmazó rendszerben az adott pozíciókat betöltő egyénekre vonatkoznak. El fogják hagyni ezt a helyet, ezt a teret és kikerülnek egy tágabb, szabadabb világba, ami felé talán már régóta vágyódtak, de amelyben a védettségük is kisebb lesz majd. Eljött az ideje, hogy elhagyják az itteni bástyákat, melyek eddig óvták őket. Kikerülnek innen, ténylegesen is nagykorúvá válnak és a maguk uraivá lesznek.

Elmennek, elhagynak minket, de ez a dolgok rendje. Gimnáziumi éveik véget értek.

Bibliográfia

- Ortutay Gyula (szerk.): Magyar Néprajzi Lexikon 5. kötet Szé-Zs, Akadémiai Kiadó, Budapest, 1982.
- Dénes Zoltán: Az ember és az ünnep, In.: Első Gyomaendrődi Tudományos Néprajzi Konferencia 2004.
- Jankovics M. : Jelképtár, Helion Kiadó, Budapest, 1994.
- Dr. Benedek István (szerk.): Kollégiumi Akadémiai Füzetek 1. , A kollégium belső világa, Szolnok, 2007.

Balázs Sándor
Lorántffy Z. Kollégium, Derecske

A Városi Kollégium kenutúrája Rajkától-Dunacsúnyig

A mosonmagyaróvári Városi Kollégium diákjai idén is a hagyományos kenu- túrájukkal köszöntötték a nyári vakációt. Sikeres pályázatuk eredményeképpen szervezte meg a kollégium nevelőtestülete 2009. június 16-ára a kirándulást. Az intézmény dolgozói és diákjai kora reggel a rajkai Arany Kárász Kempingbe utaztak ki. A borús ég, a csepergő eső nem sok jót ígért, de Szirtl György túravezető fedlertette a baljós előjeleket. A kötelező és szükséges vízi ismeretek meghallgatása, valamint az útvonal megtervezése után, négyfős csapatokat alkottak, kiválasztották hajóikat, evezőiket, mentőmellényeiket. A csapat először kivezett a Mosoni-Duna - ágból, majd folyásiránnyal szemben tettek meg több kilométert, elhaladva a Mosoni-Duna beeresztő zsilipje mellett. Az első hajóátemelés utáni szakaszon végig hódvárak mentén folytatódott az út, egészen Dunacsúnyig. Ott kikötöttek majd gyalogosan folytatták az utat egészen a vízlépcsőig. Az üzemi úton végigsétálva megnézték az ottani létesítményeket: a húsznyílású árapasztót, az erőművet, a hajózsilipet, a duzzasztót és a dupla rafting pályát.

A visszaút már sokkal könnyebben ment, hisz várta őket a finom ebéd, a Nap is kisütött és fürödni is lehetett. A rövid szieszta után késő délutánig strandröplabdáztak, míg az eső véget nem vetett a játéknak és hazaindult az egész társaság.

Köszönjük a szervezők munkáját!

Kollégisták Lengyelországban

2009. 05. 08-án, reggel 6-kor a kollégium előtti parkolóból indultunk Lengyelországba a kollégiummal, amelyhez anyagi tőkét egy pályázat alapján nyertünk, de a teljes költségvetéshez mi is hozzájárultunk. A korai időhöz képest mindenki kipihenten vágott neki az utazásnak. Magyarországon csak pihenőhelyeknél álltunk meg, hogy az elfáradt végtagjainkat megmozgassuk egy kicsit. A magyar-szlovák határnál a lányok egy közös sikitást szerettek volna „emlékül” itthon hagyni, de ez elmaradt a buszon uralkodó jó hangulat miatt.

Szlovákiában először Eperjesen álltunk meg, s megnéztük a városközpontot, a székesegyházat és a városházát, amit egy kisebb útbaigazítás után találtunk meg. Folytattuk az utat a Kárpátok között, majd a Tatra tövében megálltunk fényképezkedni. Krakó előtt közlekedési dugóba kerültünk, mivel Lengyelországban nem ismerik a körforgalmakat és épp most építették ki őket, valamint megtudtuk, hogy itt is van hétféle csúcsforgalom. Körülbelül délután 5-re értünk a szállásra. A szállás a belváros egy csendes utcájában, egy tömbház alsó szintjén volt (Travellers Inn Hostel), hálósobákkal, társalgóval külön fürdő- mosdó és zuhanyzó helyiségekkel. Az estét városnézéssel töltöttük el, megvacsoráztunk egy étteremben, majd megnéztük a főteret, a belvárost és egy fotókiállítást.

Másnap reggel esett az eső, ezért megsza-
vaztuk, hogy ne a Wawelt nézzük meg elő-
ször, hanem wieliczikai sóbányát. A bányá-

zatot a 13. században kezdték, többek között Chopin és Goethe is meglátogatták a tár-
nákat, illetve ide kötődik Szt. Kinga legenda-
ja. Megérkezésünkkel akadt egy kisebb
fennakadás, mivel a jegy többre került a ter-
vezetnél, de még így is megérte, hogy be-
mentünk. A sóbányában 3 órát töltöttünk el,
és mivel már fáradtak voltunk, a Wawelt
másnapra halasztottuk és csendes pihenőt
tartottunk a szálláson. Este újabb sétát tar-
tottunk a városközpontban, megnéztük a
Visztulát, majd ismét meglátogattuk a főte-
ret, megnéztük a Mária templomot, a Szent
Adalbert templomot és a posztócsarnokot,
majd fényképezkedtünk egy „lovaggal”.

Visszatértünk a szállásra, megvártuk a töb-
bieket és együtt visszamentünk a Visztula
partján lévő vidám-
parkba, itt kipróbáltuk
többek között a szel-
lem és a hullámvas-
utat. Vasárnap indul-
tunk Auschwitz-Birke-
nauba. Megnéztük
például a 18-as számú
barakkot, amiben egy
magyar interaktív kiál-
lítás volt berendezve,
az egyetlen megmar-
adt gázkamrát és kre-
matóriumot, és azokat
a barakkokat, ahol az
áldozatokkal való bá-
násmódot illusztrálták.
Visszafele Krakóba,

volt egy kisebb fennakadás a GPS-el, de ha-
marosan kijavítottuk és útbá ejtettünk egy
bevásárlóközpontot, hogy be tudjunk vásá-
rolni a hazaútra. Délután megnéztük a len-
gyel királyi palotát a Wawelt.

Hétfőn reggel 9 órakor indultunk el vissza
Magyarországra. Hazafelé megálltunk a len-
gyel-szlovák határon, ahol egy hegyi patak-
ban képeket készítettünk, kipróbáltuk a szik-
lamászást is egy próbapályán. Következő
megállónk Lőcse volt. Megnéztük a várost,
ezután folytattuk utunkat a Szepesi vár felé.
„Felmásztunk” a várba és megnéztük a Vár-
múzeumot, a kilátót és a várkertet. Este 11-
re itthon voltunk és felejthetetlen emlékek-
kel a fejünkben, fáradtan feküdtünk le
aludni.

*Szöke Imre Csaba kollégiumvezető
Evanics A. – Péter A. Gimn. és Szigeti E.
Szakképző Kollégiuma, Szeghalom*

Rendkívüli történelem óra

a mosonmagyaróvári Városi Kollégiumban

A Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma és az Oktatási és Kulturális Minisztérium Határon Túli Magyarok Titkársága országos pályázatot hirdetett meg magyarországi középiskolák 10. és 11. osztályai részére a határon túli magyarság életének jobb megismerésének

érdekében rendkívüli történelem óra megtartására. Pályázni olyan óraterffel lehetett, amely legalább két tanóra keretében külön-külön bemutatja a különböző, a hazánkkal szomszédos országokban élő magyarok helyzetét. A mosonmagyaróvári Városi Kollégi-

umban tizenhét csallóközi diák él, ezért a pályázatot jó lehetőségnek találták arra, hogy a határon túli kollégista társasíkat ezáltal még jobban megismerjék. Az intézmény pályamunkáját Varga Bálint történelem szakos bölcsész, középiskolai tanár készítette el.

A beérkezett huszonnégy pályázatból a zsűri a legjobb öt óratervet díjazta. Mosonmagyaróvár az 5. helyezést érte el, melynek díja ötvenezer forint, amit kulturális célokra fordíthat az intézmény. Az óratervek megvalósítására 2009. június 2-án került sor, melyre a meghívott történelem tanárok, a téma iránt érdeklődők mellett ellátogattak a zsűri tagjai is, akik a helyszínen gratuláltak a diákoknak és felkészítő tanárunknak az elért eredményhez.

Értékelésükben kiemelték a témakör bemutatásának újszerűségét, és a nagyfokú érdeklődés felkeltését a határon túli magyarok jelenlegi életviszonyainak, társadalmának, irodalmának, történelmének megismerésére. Az ünnepélyes díjkiosztóra a Kárpát-medencei Magyarok Fórumának éves plenáris ülésével egyidőben, előreláthatólag szeptemberben kerül sor a Magyar Országházban.

Simon Zsuzsanna igazgató

Megújult a Kollégiumi Szövetség honlapja

Internetes oldalainkon tájékoztatást kívánunk adni szövetségünk céljáról, tevékenységéről, feladatairól, pedagógus-továbbképzési programjainkról.

Dokumentumaink, szakmai állásfoglalásaink révén segíteni kívánjuk a kollégiumok pedagógiai-, szervezési-, és intézményvezetési munkáját.

A "Kollégium" című szakmai és információs kiadványunk megjelent számai megtekinthetők és letölthetők az "Újság" lapon.

Az ügyvivő testület, a szakmai csoportok és szervezetünk területi vezetőinek elérhetősége biztosítja azt, hogy kérdéseivel, információval megkeressen bennünket és tájékoztatást kapjon.

Elérhetősége:

www.kollszov.hu

Az újság e-mail címe:

kollgium@kollszov.hu

EGÉSZSÉG - és SPORTNAP

a dunaiújvárosi Lorántffy Kollégiumban

Megrendezését a megnyert KolloKA pályázat tette lehetővé, s melyen részt vett a város másik két kollégiuma: a Rudas és a Hild Kollégium is.

Kollégiumvezetőnk megnyitóját követően diákjaink részt vehettek a:

- Dunaújvárosi Mentő Alakulat által szervezett csapatjátékokon,
- Dr. Szabó Mária iskolaorvos mérésein (BMI, optimális testsúly, vércukor, vérnyomás, testsír-százalék... stb.).
- Volt foci, aerobik, asztalitenisz, darts, szellemi vetélkedő, fekvő nyomás.

BSZM

(Lorántffy Kollégium, Dunaújváros)

A mentősök által szervezett csapatjátékot a LORI 1. csapat (Toldi Esztella és Evelin, Simon Szabina és Szandra, és Nagy Liliána) nyerte.

A szellemi vetélkedő I. helyezettei:

Szloboda Éva, Kovács Lídia, Szűcs Anita, Szilágyi Zsuzsanna és Juhász Melinda

Munkában a II. helyezett csapat

Lány asztaliteniszben III. helyen Katona Beatrix végzett.

A lányok közötti Darts versenyt pedig Őri Alexandra nyerte.

Fiaink fociban a II. helyen végeztek (persze közöttük nem voltak igazolt játékosok.)

Fekve nyomásban I. lett:

*Baló Attila
(60-70 kg kategóriában)*

*Kalapács Zoltán pedig
(80 kg feletti kategóriában)*

KÖNYV- ÉS KÖNYVTÁRHASZNÁLATI VETÉLKEDŐ

Nem volt könnyű dolguk

Könyvtárosunk fantasztikus munkát végzett! Izgalmas és igazán hasznos feladatok összeállításával kápráztatta el – nem csak a versenyzőket – de a zsűrit is. Köszönjük Adrienn néni! Ami pedig a népes mezőnyt (16 fő) illeti – csak annyit mondhatok: örül a lelkem!!!

Mai világunkban ugyanis, egyre kevesebb azon fiatalok száma, akiket a betű szeretete, s a könyvtár hangulata elvarázsol. Pedig a kultúra legfőbb tárháza a könyvtár. Vétek lenne nem kihasználni.

S az eredmények:

- I. LŐCSEI LINETT
- II. VALLER VIKTÓRIA
- III. PATAI LAURA

A további sorrend:

Simon Erika, Opre Georgina, Hazer Antal, Oláh Tímea, Kovács Lídia, Majtényi Barbara, Eckshmidt Dávid, Szántó Viktória, Nyári Viktória, Geiger Attila, Will Dániel, Sersli Ibony és Pogány Ágnes.

GRATULÁLUNK NEKIK!

bszm

(Lorántffy Kollégium, Dunaújváros)

Íme a verseny legjobbjá